

מ"ת 6317/01/14 - מדינת ישראל נגד חיים חי מימון בנגוזי

בית משפט השלום בעכו

12 ינואר 2014

מ"ת 6317-01-14 מדינת ישראל נ' בנגוזי(עציר)
6296-01-14

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
חיים חי מימון בנגוזי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: מר סאמר יוסף, מתמחה בתביעות

המשיב: הובא

הסניגור: עו"ד מוטי לוי, מטעם הסניגוריה הציבורית

החלטה

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב על תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

האירועים נשואי כתב האישום -

בכתב האישום נטען כי ביום 2.1.14 מתנדב בתחנת משטרת עכו, לבוש במדי שוטר, סימן למשיב לעצור את רכבו לאחר שזה עקף אותו מימין. לאחר שיצאו השוטר והמשיב מרכביהם ביקש השוטר מהמשיב להציג את רישיונותיו. המשיב לא שעה להוראות השוטר אלא ניגש לרכבו תוך שהוא אומר "עכשיו תקבל ממני מה זה רישיון", פתח את תא המטען והוציא

עמוד 1

מפתח גלגלים מברזל והתקרב אל השוטר תוך הוא מנופף באמצעותו כלפיו ואומר "בוא תראה איך אני מכה אותך עכשיו" וזאת כדי להפחידו ולהקניטו. באותו שלב יצאה חברתו של המשיב מהרכב ונטלה מידו את מפתח הגלגלים.

בשלב מאוחר יותר, ולאחר שהמשיב עזב את המקום, התקשר אליו רס"מ יעקב עשור והורה לו להגיע לתחנת המשטרה. באותה שיחה איים המשיב פעם נוספת על השוטר שהיה מעורב באירוע שתואר לעיל ואמר לרס"מ עשור: "אני אין לי חוק, מה, הוא לא מפחד על החיים שלו? מי שפוגע בי אני פוגע בו". בהמשך ולאחר שהתייצב בתחנת המשטרה שב ואיים המשיב בנוכחות רס"מ עשור כי "מי שפוגע בי אני אפגע בו. אם אני אעצר אז אנשים ישלמו".

על רקע זה הוגש כנגד המשיב כתב אישום בגין עבירות של אימים והכשלת שוטר במילוי תפקידו.

ראיות לכאורה

המבקשת טוענת כי יש בידה ראיות טובות להוכחת המיוחס למשיב ובין היתר הודעת השוטר המתנדב המאויים; עדות חברתו של המשיב; זכ"ד שנערך על ידי רס"מ עשור וגרסת המשיב הקושר עצמו לאירוע ומודה באופן חלקי במיוחס לו.

ההגנה העלתה טיעוניה באופן כללי מבלי למקד טענותיה לעניין קיומן של ראיות לכאורה. באופן כללי טענה ההגנה כי הגרסה המוצגת על ידי המבקשת אין לה כל אחיזה במציאות. לעמדת ההגנה המשיב מודה כי היה דין ודברים אל מול השוטר אך מכחישה את כל סוגיית האיום באמצעות מפתח הגלגלים. ההגנה אף לא התייחסה בטיעוניה לאימים שנשמעו לאחר האירוע כפי שהובאו לעיל.

לעניין קיומה של עילת מעצר -

המבקשת טוענת כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ב). המבקשת מפנה לפסיקה לפיה מי שמהלך אימים על גורמי אכיפת החוק נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה וגלום בו פוטנציאל של פגיעה ממשית באנשי החוק והציבור בכללותו. עוד מציינת המבקשת כי למשיב הרשעות קודמות בעבירות של אימים, היזק לרכוש במזיד, תקיפת שוטר במילוי תפקידו וכן כי תלוי ועומד כנגד עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בן 12 חודשים בגין עבירת אימים.

ההגנה טוענת כי רף האימים שהוצגו אינו כזה המצדיק מעצר מאחורי סורג ובריח אלא כזה שניתן לאיינו באמצעות חלופת מעצר מתאימה, תוך שהפנתה לפסיקה בעניין זה, לרבות של מותב זה. עוד נטען כי בשים לב ללשון גזר הדין הקודם במסגרתו הוטל עונש המאסר על תנאי אליו מכוונת המבקשת הרי שלעמדת ההגנה אין מדובר במאסר על תנאי בר הפעלה מאחר בכתב האישום הנוכחי מיוחסת למשיב עבירה של אימים בלבד שאינה כרוכה בעבירת אלימות במשפחה כפי שהיה עת הוטל אותו מאסר על תנאי. לחלופי חילופין עתרה ההגנה לשחרר המשיב למעצר בית בפיקוחה של אמו.

במעמד הדיון שמעתי את אמו, המפקחת המוצעת.

עוד ביקשו המשיב ואמו להתחשב בנסיבותיו האישיות של המשיב ובקשיים בהם נתקל מאז פטירת אביו **לפני כחמש שנים**.

הכרעה ודין

ראיות לכאורה -

עיון בתיק החקירה מעלה כי אכן קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן לצורך שלב זה של הדיון ואף למעלה מכך. הראיות לכאורה הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו עולות למקרא הודעת השוטר/המתנדב, רס"מ עשור - ששמע את תוכן האיומים שהשמיע המשיב כלפי השוטר המתנדב, הודעת המשיב בעצמו והודעת חברתו.

לעניין קיומה של עילת מעצר -

לאחר בחינת הראיות ומכלול הנתונים שהונחו בפניי ושמיעת טענות הצדדים שוכנעתי כי קיימת עילת מעצר בענייניו של המשיב שפניי. אמנם, עבירת איומים כשלעצמה אינה מקימה עילת מעצר סטטוטורית ויש לבחון כל מקרה לגופו בשים לב לאופי האיומים, נסיבות השמעתם ומכלול הנסיבות הספציפיות של המקרה והמעורבים בו.

במקרה שבפניי מדובר בסדרה של איומים שהושמעו כלפי שוטר וכנגד איש אכיפת חוק במספר הזדמנויות, לרבות לאחר שהאירוע המרכזי לכאורה כבר הסתיים. לא ניתן לגזור גזירה שווה בין המקרה אליו הפנתה ההגנה מפסיקתו של מותב זה ובין מקרה זה. באותו מקרה היה מדובר באיום יחיד שהושמע בויכוח בין שכנים בעידנא דריתחא ואשר לא היה כלול בשימוש בכלי כלשהוא. במקרה שבפניי כאמור הושמע איום קונקרטי אשר לווה בהוצאת כלי מסוכן ואשר רק בשל התערבותה של חברתו של המשיב לא התדרדר לכדי אלימות של ממש. הדברים אף הסלימו לאחר מכן נוכח האיומים שהמשיב המשיך להשמיע כנגד השוטר המתנדב וזאת באוזניו של שוטר אחר - נתון שאך מחזק את ההנחה בדבר מסוכנותו של המשיב ואת אי יראתו המתמשכת מפני גורמי אכיפת החוק.

אשר על כן אקבע כי במקרה שבפניי לשון האיומים מעוררת חשש של ממש לביטחוננו של השוטר המתנדב מפניו של המשיב בשים לב לאופי האיומים ולהיותם **איומים ברף הגבוה ביותר** אשר מצטרפים לעובדה שבעברו של המשיב הרשעות קודמות בעבירות של איומים ותקיפת שוטר ומאסר מותנה בר הפעלה בן 12 חודשים בגין עבירת איומים.

בהקשר זה אציין כי לאחר עיון בגזר דינו של כב' השופט סאלח לא מצאתי ממש בטענת ההגנה לעניין אי האפשרות להפעלת התנאי אולם הדברים יתבררו במסגרת ההליך העיקרי. כך גם טענת ההגנה לעניין אי השימוש בתכשיר מסוג "רגיעון". בהתחשב במסקנה אליה הגעתי לא ארחיב את היריעה בנושאים אלה בהחלטה זו שלא לצורך.

מכלול הדברים וערכם המצרפי והמצטבר מעלה ספק של ממש האם ניתן יהיה לאיין המסוכנות הגלומה במשיב באמצעות חלופת מעצר.

יתרה מכך: לאחר ששמעתי את אמו של המשיב, המפקחת המוצעת, ספק רב בעיניי האם יש ביכולתה לשמש דמות סמכותית למשיב. מעדותה בפניי עלה כי אמו של המשיב מגוננת עליו גם במחיר של מה שנראה, עם כל הכבוד, אי אמירת אמת בבית המשפט. התקשיתי לקבל הסבריה כי אינה יודעת מדוע הוטל על בנה עונש מאסר על תנאי ומה היו העבירות בגין הועמד לדין בעבר במיוחד בשים לב לאופי העבירות בהן הייתה גם היא מעורבת באופן אישי כפי שעולה מהחומר שהוצג בפניי. הגם שככל הנראה פטירת אביו לפני מספר שנים הותירה במשיב חותם אין בכך כדי להצדיק

התנהגותו כפי שתוארה לעיל.

יחד עם זאת, מאחר ובית המשפט נדרש תמיד לבחון אפשרות קיומה של חלופת מעצר, וזאת גם בעבירות במדרג חמור אף יותר מזה הקיים בתיק זה, הרי שלפנים משורת הדין ועל מנת לאפשר למשיב למצות את מלוא האפשרות להציג חלופת מעצר אני מורה על קבלת תסקיר מעצר, אשר יבחן את חלופת המעצר שהוצעה על ידי המשיב וכן חלופות מעצר טובות ממנה ככל שיעלה בידי המשיב להציגן.

יובהר כי אין בעצם הפניית המשיב לתסקיר כדי להביע עמדה ואין לראות בכל האמור לעיל כגיבוש עמדה סופית או כהתחייבות שיפוטית לתוצאה כזו או אחרת לרבות קבלת המלצת שרות המבחן.

שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו של המשיב עד ליום 6/2/14.

נקבע להמשך דיון ליום 9/2/14 שעה 12.00.

המשיב יישאר עצור עד מתן החלטה אחרת ויוזמן למועד הנ"ל באמצעות שב"ס.

המזכירות תמציא החלטה זו לשירות המבחן ותוודא קבלתה.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תשע"ד, 12/01/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת